

men netop vedligeholde og styrke den Modsatning, hvis sidste Spor den her omhandlede Forening skulde udjevne, og derhos nedbryde af virkelig communal Selvstændighed, da der i alle de Tilfælde, hvori de tvende Stemmer ikke faldt sammen, ikke vilde være nogen anden Udvei, end at henskyde Afgjørelsen til Regjeringsringen. Noget ganske Andet er det, at der muligens kunde være Anledning til, som Lethelse i Arbejdet, at lade visse mindre vigtige Sager behandle, paa det samlede Amtsraads Vegne, enten sectionsviis eller ved staaende Udvalg, hvor det da vilde følge af sig selv, at man tildeels hvert enkelt Medlem de Forretninger, som nærmest vedkom ham. Ogsaa kunde man, for at afværge Forulempelser eller ialtsald afvæbne Betæneligheder, give særegne Forfrister om Beslutningens Indanfning til Ministeriets Afgjørelse med den Virkning, at deres Udførelse midlertidig stillede i Bero, skjøndt Udvalget formener, at der ikke er Grund til at forudsætte nogen saadan Fare, og at derimod ialtsald indeholdes tilstrækkelig Betyrrelse i den Amtmanden alt nu tilkommende Berettigelse til paa saadan Maade at suspendere en Beslutnings Iværksættelse. Men i hvert Tilfælde maatte selve Amtsraadet, der jo netop skal repræsentere Amtskredsens Genhed, selv fremtræde som en Genhed, som den juridiske Person, der udtrykker dens fælles Villie og raader for dens fælles Interesser.

Skjønnes det saaledes ikke, at Dannelsen af et for Kjøbstad og Land fælles Amtsraad kan frembyde nogen Vanskelighed, saa vil dette heller ikke bestådes at være Tilfælde med Hensyn til dets Virksomhed som overordnet Instans for de til Amtet hørende Kjøbstads- og Landcommuner. De Sager, hvori enten en af den underordnede Commune tagen Beslutning behøver Stadfæstelse, eller en derimod reist Klage skal finde sin Afgjørelse, ere i Almindelighed saadanne, hvorom forstandige og forretningskyndige Mænd kunne have en velbegrundet Mening ogsaa uden sær Localkundskab — ellers vilde det see misligt ud med den Indenrigsministeriet forbeholdte Afgjørelse i sidste Instans. Men selv hvor en saadan Localkundskab maa ansees for nødvendig, kan der ikke

være mindste Tvivl om, at denne gjensidigen vil findes baade hos Kjøbstadernes Udvalgte, der hyppigen selv have ikke ubetydelige Landbrug, og hos Landboernes Udvalgte, der som oftest staae i nøie Forretningsforhold og Omgangsforbindelser med deres Kjøbstad. Det kan endog med Føie paastaaes, at Kjøbstad til særlige Forhold og Personligheder er større og paalideligere imellem Beboerne af en Kjøbstad og af dennes nærmeste Omegn indbyrdes, end mellem Kjøbstad og Kjøbstad eller Landdistrikt og Landdistrikt endog i samme Amt. Det kan derfor ikke være nogen Indvending, at disse Sager i Reglen directe kun vedkomme enten By eller Land; thi deels vil dette egentlig kun sige, at de vedkomme snart en vis By, snart eet eller flere Landsfogne, men derfor ikke de andre Byer eller de andre Landsfogne i Amtet, deels kan det umuligen nedsætte de øvrige Amtsraadsmedlemmers Beqvæmhed til at deeltage i Afgjørelsen, at deres Dømmeme ikke er hildet ved nogen umiddelbar Interesse i Sagen. Ivertimod er det netop uønskeligt, at der i en saadan Forsamling ved Siden af nidkjære, endog eensidige Talsmænd for de forskellige Interesser findes et tilstrækkeligt Antal uinteresserede Dommere, og skulde denne Interesseløshed gaae saa vidt, at nogle af Medlemmerne end ikke vilde danne sig nogen Mening om en eller anden Sag, som udelukkende berørte Andres Forhold, saa vilde i værste Tilfælde Følgen deraf blive den, at man lod dem raade for Sagen, som den vedkom. Forresten maa man haabe, at de Anliggender ikke ville være ret mange, som man saaledes gjensidigen vil betragte som sig uvedkommende, og at de stedse ville blive færre, jo mere de Udvalgte fra Amtets forskellige Kredse faae Leilighed til at samarbejde til fælles Bedste.

Skjøndt der vilde være vundet ikke Lidet derved, at der saaledes blev dannet et fælles overordnet Raad for Amtets Kjøbstader og Landdistricter, maa det dog erkjendes, at de Sager, hvori dette vilde komme til at virke, hverken ere meget talrige eller meget indgribende, især da mange af de løbende Forretninger dog maatte afgjøres af Amtmanden „paa Amtsraadets Vegne“, hvis de ikke skulde lide et uforholdsmæssigt Ophold. Vigtigere